

вителиство въ Княжеството Румжния и въ южнитѣ предѣли на обширното Русско господарство. Тѣзи прѣселенци, или сж се заселвали изъ градищата и селата, или сж избирали добри и плодородни мѣста и сж се заселвали на тѣхъ, на които впоследствие се израсвали градища и села, като Александрия, Болградъ и други. По тоя начинъ е била населена почти цѣлата Бессарабия исклучително отъ Българи преселенци, въ която броятъ повече отъ двѣстѣ села Български. Независимо отъ това, всѣка пролѣтъ отъ България сж прииждали въ Румжния хиляди Българи, прѣимуцествено градинари, дърводѣлци, работници по мушиитѣ, които до сега, вѣроятно, и понятие нѣмаха за сформируванието на Българското народно опълчение; За туй, щомъ опълчението пристигна въ Плоештъ, испратиха се отъ всѣка дружина по нѣколко челоуѣка — опълченци, добрѣ запознати съ страната, за да извѣстятъ на казанитѣ работници за сформируванието на опълчението и ги поканятъ да постѣпятъ въ рѣдоветѣ му. Наистина, тѣзи мѣрка не закъсня да даде своя добръ резултатъ: дърводѣлци, градинари, овчари облѣчени съ потури, опинци и кожани калпацы, започнаха да се явяватъ. Между дошлитѣ имаше много интеллигентни Българи отъ прѣселенцитѣ, така сжщо Сърби, Старо-Сърбянци, Гърци, Черногорци, чудно нѣщо! имаше и Турци Такъвъ единъ турчинъ постѣпи и бѣше зачисленъ въ 3 дружина. *)

— Защо ли се приематъ разнородцитѣ, когато Българското опълчение трѣбва да се състои исклучително отъ Българи? питаха се опълченцитѣ. А още повече да се приематъ Турци?

Опълченцитѣ не крияха своята неприязненность къмъ своитѣ другари по орѣжието Сърби, Гърци и други, и не испущаха случай, да ги не боднатъ съ остри и обидни присмивки:

— Ей браца Сърби! . . . да ви е извѣстно, че у насъ нѣма „натракъ“, а само — „напрѣдъ“ . . . Ка-

*) Този турчинъ сѣмъ го виждалъ до 1888 г. въ Пловдивската Митница, гдѣто служеше, като митнически стражаръ.